

॥ गुप्त नांव सिंवरण को अंग ॥

मारवाडी + मराठी

सत्संग

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निदर्शनास आले आहे की,काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने,अर्थामध्ये परस्पर बदल करुन टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थामध्ये बदल करु नये.काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही,चेक करायला भरपूर वेळ लागतो.आम्ही परत चेक करुन पुन्हा लोड करुन देऊ.याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समजण्यापुरता कामात येईल,यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करुन दिली आहे.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ॥ अथ गुप्त नाव सिंवरण को अंग लिखंते ॥
गुप्त नाव सिव अमर ॥ सेंस सिंवरे सब जाणे ॥
राम गुप्त नाम कबीर ॥ हीर बिणज्या छिप छाने ॥
राम गुप्त धन्यो धु ध्यान ॥ गरभ साचा सुख ध्यानी ॥
राम सिवरी पद रज पावन ॥ सुध सिलता बन छाणी ॥
राम पीपो धस्यो पाताळ मे ॥ बालमीक क्यू निझरे ॥
राम सुखराम दास साचा सोही ॥ गुप्त नाव हिरदे धरे ॥१॥

राम नामाला गुप्त ठेवून नामाचे स्मरण केले पाहिजे.रामनाम हा अमूल्य हिरा आहे हा
राम रामनाम जिवाला काळाच्या जाचातून सदाकरिता मुक्त करणारा आहे.जीव तावडीतून
राम न सुटणे हा काळाचा मोठा स्वार्थ आहे.कुर काळाला जिवाला जालीम दुःख देण्यात
राम महासुख मिळते म्हणुन काळ जीव आपल्या मुखातून सुटून जाऊ नये.याकरिता जिवाचे
राम काळाच्या मुखातून सुटण्याच्या उपयोगात पडणारे नाम सोडविण्याचा जब्बर प्रयत्न
राम असतो.जसा हिरा चोर डाकूंच्या नजरेस पडल्यास चोर डाकूपासुन वाचविणे कठीण
राम राहते.तसेच रामनामरूपी हिरा जे जे काळरूपी कर्मकांडी ज्ञानी ध्यानी नर नारी आहे
राम त्यांच्या नजरेस आल्यास स्मरण करण्याची विधी धोक्यात येवू शकते म्हणुन नाम
राम स्मरण गुप्त केले पाहिजे.कैलासाच्या शंकराने नामस्मरण आपल्या आवडत्या पत्नी
राम पार्वतीलाही समजु दिले नाही असे गुप्त केले होते म्हणून शंकर अमर झाला. शेषनाग
राम पाताळात गुप्त राहुन दोन हजार जिभेने रात्र दिवस नामस्मरण करतो व महाप्रलया
राम पर्यंत अमर राहतो हे सर्व ज्ञानी ध्यानी जगत जाणतात.संत कबीराने नामस्मरण गुप्त
राम केले होते म्हणुन ते काळाला मारुन अमर देशात निघुन जाऊ शकले. ज्या प्रकारे
राम जोहरी म्हणजे हिऱ्याच्या व्यापारी,हिऱ्याचा व्यापार मन्यारी सारखा गल्ली बोळात वा
राम रस्त्यावर करीत नाही तो चोर डाकूंच्या नजरेत पडणार नाही अशा गुप्त ठिकाणी
राम हिऱ्याचा व्यापार करतो व अनंत नफा मिळवतो अशाच प्रकारे सर्व संतानी जगात ढोल
राम वाजवित स्मरण न करता काळस्वरूपी नर नारीला माहित पडणार नाही याची दक्षता
राम घेत नामस्मरण करावे धुवाने राजमहल त्यागुन वनात गुप्त ठिकाणी स्मरण ध्यान केले
राम होते तर सुखदेवाने जगाला माहित पडु नये म्हणुन आईच्या गर्भात बारा वर्ष राहुन राम
राम नामाचे अखंडित स्मरण केले.शबरी भर लोक वस्तीत न राहता वनात राहिली व वनात
राम राहुन नामस्मरण केले.तिच्या नामस्मरणाच्या प्रतापाने गोदावरीचे पिण्यास अशुध्द झालेले
राम पाणी गोदावरी नदीत तीने पाय टाकताच पिण्यास उपयुक्त होइल असे पहिल्यासारखे
राम शुध्द निर्मळ होऊन गेले.हा प्रताप शबरीने नामस्मरण केले म्हणुन प्रगट झाला.संत
राम पिपा श्रीकृष्णाला प्रगट पाहण्याकरीता गजबजलेल्या द्वारकेत गेला होता.द्वारकेत

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम श्रीकृष्णला शोधुन शोधुन थकला परंतु कृष्ण भेटला नाही तो जेव्हा नाम घेत समुद्रात
राम उडी घेऊन गुप्त अशा पाताळात गेला तेव्हा त्याला कृष्ण भेटला.अशाच प्रकारे
राम वाल्मीत वनात जगाला समजणार नाही अशा गुप्त ठिकाणी राहुन स्मरण करीत होता.
राम त्यांच्या नामाच्या प्रतापाचा पर्चा पांडवांच्या राजसुय यज्ञात जगाला झाला अशाप्रकारे
राम नाम हृदयात धारण करुन नामाला गुप्त ठेवले तोच संत खरा आहे म्हणजे काळाच्या
राम जुलुमातुन सुटू शकेल असा परिपूर्ण आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सर्व
राम नर नारीला बोलले.॥१॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम गुप्त दीप घट सबद ॥ पवन भै प्रगट जाही ॥

राम

राम होय रहे उजियाळ ॥ भवन भोडळ की नाही ॥

राम

राम ग्यान मुकर दुर्बीण ॥ देख कर बिघन निवारे ॥

राम

राम बेडा भवजळ माय ॥ भजन भै आपो ता रे ॥

राम

राम प्रगट नाव नर पत मन्यो ॥ अर पाय चली प्राक्रम जडी ॥

राम

राम जन सुखिया बिणजे जतन ॥ रतन अमोलक गठडी ॥२॥

राम

राम चेतलेला दिवा वाऱ्याच्या झोकाने विझु शकतो म्हणुन प्रकाश देणाऱ्या दिव्याला विझु
राम नये म्हणुन जेथे वारा दिवा विझवण्याचा धोका करणार नाही अशा धोका रहीत जागेत
राम ठेवल्या जातो.त्याचप्रमाणे कर्मरुपी काळ मारण्याकरिता शब्द घटात प्रगट करण्याची
राम गरज समजुन काळ व साहेबाशी बेमुख अशा काळ स्वभावाच्या नर नारी यांच्यापासुन
राम गुप्त ठेवले पाहीजे.दिवा जरी गुप्त ठेवला तरी त्याचा प्रकाश महालात होतोच व अंधार
राम नष्ट होतो अशा प्रकारे नाम हृदयात धारण करुन घेतल्याने देहात नामाचा प्रकाश
राम होतो व कर्म काळ नाश होतो.जहाज भव्य समुद्रात चालत असले ती चालतांना
राम समुद्रात मगरासारख्या प्राण्याने,चट्टाण किंवा लाटेने उलटुन समुद्रात बुडु शकते.म्हणुन
राम दुर्बीणीचा वापर करतात व दुर्बीणीने पाहुन जहाजाला सुरक्षित ठेवुन हाकत असतात
राम याच प्रमाणे नामाला जगाच्या लोकांनी केलेल्या निंदेने उदासी येवुन नाम घेणे सुटु नये
राम किंवा मी नामस्मरण करतो असा स्वःताला अहंकार येवुन मन मगरुरीत येवुन नाम
राम स्मरण सोडु नये म्हणुन भजनाला गुप्त ठेवुन सतस्वरुपाचे स्मरण करीत राहणे म्हणजे
राम स्मरण करणाऱ्या संतानी ज्ञानाने निंदकाची व सागटाची ओळख करुन स्मरणाचा
राम विषय निंदकाच्या समोर त्याचप्रमाणे परमात्माच्या बेमुख असणाऱ्या सागटांच्या समोर
राम करु नये.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.एक राजा राणी होते.राजा
राम गुप्त स्मरण करत असे व राणी जगाला समजेल याप्रमाणे स्मरण करीत असे व
राम आपल्या स्मरणाच्या प्रित्यर्थ आनंद उत्सव करीत असे. राजाबद्दल मनात समजत असे
राम की राजा स्मरण करीत नाही.राजाने स्मरण करावे म्हणुन राजाला भजन करण्याकरीता

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम मनवित असे.परंतु राजा मात्र भजन करीत असुनही राणी धरुन कोणासही समजु देत
राम नसे.एके रात्री झोपेतच बेसुधमध्ये राजाच्या मुखातुन राम शब्द उच्चारल्या गेला.हा
राम राजाच्या मुखाचा राम शब्दाचा उच्चार राणीने ऐकले व आनंदाच्या-भरात उठल्या
राम बरोबर राजाने राम म्हटले म्हणुन राज उत्सव करु लागली.राजा उठल्यावर राजा
राम आपल्या लोकांना विचारतो कि हा उत्सव कशाचा आहे तेव्हा लोक म्हणतात कि,हा
राम तुम्ही राम बोलले म्हणुन राणीने तुमच्या पुर्ण राज्यात राज उत्सव ठेवला आहे तेव्हा
राम राजा म्हणाला माझ्या मुखातुन रामनाम निघाला म्हणजे मी जो आजपर्यंत नाम गुप्त
राम ठेवला होता तो तसा गुप्त राहिला नाही.रामनामच माझ्या मुखातुन निघुन गेला मग
राम मागे नाम गुप्त घेण्यासारखे आता काय उरले आता नाम घेण्यात काय अर्थ
राम राहिला?जर नामच घेता येणार नाही तर काळाच्या जबड्यात जाऊन असे व्यर्थ जिणे
राम जगुन तरी काय करावे म्हणुन राजाने प्राण त्याग केला.अशीच चित्रावली गुप्त रहात
राम असते ह्या चित्रावली जडीची गारुडीची कला दाखविणारे गारुडी लोक आशा करतात.
राम जडी पाहुन हीच चित्रावली जडी आहे.असे कोणालाही समजत नाही म्हणुन लोक तीला
राम हातात सापडुनही सोडुन देतात ती जडी पाण्यात पडल्याबरोबर पायाने चालु लागते व
राम गुप्त ठिकाणी जाऊन बसते.जेव्हा जडी पाण्यात चालते तेव्हा हातात सापडलेली जडी
राम चित्रावली आहे असे समजते अशा तिच्या जमीनीवर न चालण्याच्या व हाताला न
राम सापडेल अशा पाण्यात अति वेगाने चालण्याच्या पराक्रमाने ती जगाच्या हातात सापडत
राम नाही.असाच संत रामनामाच्या पराक्रमाला गुप्त ठेवेल तर तो संत काळाच्या हातात
राम सापडणार नाही.म्हणजे जबरदस्तीने नाम सोडुन घेणाऱ्या नर नारीच्या हातात सापडणार
राम नाही.ज्याच्याजवळ अमोल रत्ने आहेत ते रत्नाची गाठोडी चोर डाकुपासुन वाचविण्या
राम करीता जोपासुन ठेवतात.असेच खरे ज्ञानी संत काळ स्वभावी असलेल्या निंदक व
राम सागटापासुन नाम स्मरण गुप्त ठेवतात. ॥२॥

राम काळ कुठारा जग बनी ॥ बचे गुप्ता जन चंदण ॥

राम छिपे सिंघ बन बीच ॥ पडे पश्वादिक बंधण ॥

राम छिपे पनंग मणी काज ॥ नाज गुप्ता घर बावे ॥

राम समज्या पुरषा सेन ॥ सुदंरी ग्रभ दुरावे ॥

राम गुप्ता भजण गंभीर सर ॥ रतन रास बिरोळीये ॥

राम जन सुखिया जन जोहरी ॥ हर हिरा मन पोलीये ॥३॥

राम वन हा अनेक वृक्षांचा बनलेला असतो.त्यातील जगाच्या दृष्टीस पडणारे वृक्ष जगत
राम काळ कुन्हाडीने तोडत असतात.परंतु चंदनरूपी वृक्ष अत्यंत घनदाट जंगलात सहज
राम दिसणार नाही अशा ठिकाणी राहतो.म्हणुन जगाच्या काळ कुन्हाडी पासुन चंदणाचे

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम झाड तुटण्या- पासुन वाचुन जातो.सिंह घनदाट वनात गुप्त ठिकाणी राहतो.म्हणुन
राम त्यास कोणी पकडुन बांधु शकत नाही परंतु अन्य बैल,घोडा,गाय,म्हैस सारखे पशु भर
राम वस्तीत फिरतात म्हणुन बंधनात पडतात.असेच गुप्त स्मरण करणारे सिंहासारखे संत
राम सागट व निंदकाच्या कचाट्यात अटकत नाही.जगाच्या लोकांना धरणीतील धन
राम शोधण्याकरीता नागमणी पाहीजे असतो हा नागमणी नागाच्या शरीरावर असतो.मणी
राम धारक नागमणी करिता गुप्त ठिकाणी राहतो म्हणुन तो नाग जगाच्या लोकांपासुन
राम वाचतो तसेच गुप्त स्मरण करणारे संत सागट व निंदकाकडुन वाचतात.अन्न शेतात
राम पेरतात जे दाणे जमिनीत गुप्त राहतात तेच दाणे फळतात.तेच दाणे जमीनीच्या बाहेर
राम राहिले असते तर पक्षांनी खाऊन टाकले असते.असेच जे संत समजवान आहेत ते
राम आपले भजन सागट निंदक यांच्यापासुन गुप्त ठेवतात. जसी स्त्री आपला गर्भ लपवुन
राम ठेवते.असे संतानी भजन गुप्त ठेवले पाहिजे जसे गंभीर सरोवरामध्ये रत्नाची रास
राम असते अशा सरोवरातील हिरा रत्नांच्या राशीला शोधुन जोहरी राशीतील हिरे,रत्ने
राम घरी आणतो त्याप्रमाणे संतजन जगाच्या अनंत नामातुन हिरारूपी सतस्वरूपी रामनाम
राम शोधतात व मनात गाढुन घेतात. ॥३॥

भील भवण सुलतान ॥ मोल मिसरी का हिरा ॥

बूझत भीन मुराळ ॥ मानसर केसो बीरा ॥

बिपर मुन सुर चिरत ॥ बीर बिक्रम सो जाणे ॥

कोई पेस पुतळी लूण ॥ समंद को ध्हा बखाणे ॥

डाकण आखर सब कहे ॥ पढेस डाकी पाठ मुख ॥

जन सुखिया सेंसार मे ॥ बरण्यो जाय न ब्रम्ह सुख ॥४॥

राम हे हिच्यासारखे रामनाम स्मरण करुन संतजन महासुखाच्या सतस्वरूप ब्रम्हमध्ये मिळुन
राम जातात व सतस्वरूप ब्रम्हमध्ये लीन होऊन महासुख घेत असतात असे हे सतस्वरूपी
राम ब्रम्हसुख संसारात असलेल्या सर्व सुखापेक्षा अनन्य असते.ते ब्रम्हसुख जगाला शब्दात
राम किंवा दुसरे जगातील सुख जोडीला लावुन दाखविता येत नाही.जसे एक भिल्ल
राम राजाच्या घरी घेतलेले सुख राजाच्या घरुन परत घरी गेल्यावर आपल्या परिवार व
राम समाजा समोर वर्णन करु शकला नाही.त्याप्रमाणे संत घेत असलेले ब्रम्हसुख जगात
राम लोकांच्या समोर वर्णन करु शकत नाही.

राम ही गोष्ट अशी आहे.-

राम एक बादशहा शिकारीस गेला व शिकारीच्या जनावरामागे आपला घोडा हाकलला,परंतु
राम ते शिकारीचे जनावर हाती आले नाही व सायंकाळ होऊन झाक पडून गेली दुसरे
राम संगचे सोबती मागे राहून गेले व बादशहा पहाडांत भटकू लागला,त्यास आपले शहर

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम कोणीकडे आहे याची शुद्धी राहिली नाही व मनांत फार भ्याला की, रात्री कोणी जनावर
राम मला खाऊन टाकील. रस्ताही तेथे नव्हता, तोच एका ठिकाणी पहाडावरच विस्तव
राम पाहिला, तेथे कोणी मनुष्य असेल असे समजला व विस्तवाच्या रोखाने चालून विस्तवा
राम जवळ आला. तेथे एक भिल्लाची झोपडी होती, तेथे हा बादशहा गेल्यावर भिल्लाने
राम याचा चांगला सन्मान केला, तो भिल्ल बादशहास हा बादशहा आहे असे तो तर जाणत
राम नव्हता, फक्त घरी आलेला अतिथी समजून त्या बादशहाचा भिल्लाने सन्मान केला,
राम त्यास मोठ्या गवत वगैरे आंथरुण बिछाना करून दिला आणि त्यास दुध भाकर
राम खाण्यास दिली व घोडा बांधुन त्याच्या चान्या पाण्याची सोय केली व थंडीच्या
राम बचाव्यासाठी विस्तव करून दिला आणि आपण रात्री जागा राहुन त्याचा पहारा केला.
राम दिवस निघाल्यावर बादशहा गावी जाऊ लागला, तेव्हा बादशहा त्याच्यावर फार खुष
राम होऊन म्हणाला, तू केव्हाही आमच्या गांवास ये आणि म्हणाला की, तू माझा प्राण
राम वाचविला आहे म्हणून तू माझ्या भावासारखा आहे, तेव्हा भिल्लाने म्हटले तुझे नाव
राम काय व तुझी झोपडी कोठे आहे, तेव्हा बादशहा म्हणाला लोक सुलतान म्हणतात आणि
राम पाच सात कोसावर जे गाव दिसत आहे तेथे मी राहतो. तेव्हा भिल्ल म्हणाला, तू
राम माझ्याहून लहान आहेस म्हणून, मी तुला सुलतान न म्हणता सुलतान्या म्हणेन. नंतर
राम बादशहाने विचार केला हा सुलतान्या सुलतान्या पुसत येईल, तर त्याला कोणीही माझे
राम घर दाखविणार नाही, म्हणून त्याने त्यास आपल्या जवळचा हिरा दिला व सोन्याचे तीर
राम दिले व सांगितले हे तीर लोकास दाखवून विचार की, या तीर वाल्याचे घर दाखवा.
राम (सोन्याचे तीर बादशहा शिवाय दुसऱ्या जवळ नसतात) मग तो बादशहा आपल्या
राम नगरीस निघुन गेला. पुढे काही दिवसांनी भिल्लाने विचार केला की, माझा भाऊ
राम सुलतान्या येथुन जाण्याला पुष्कळ दिवस झाले, तर आता आपण त्याच्या भेटीकरीता
राम जावे, असा विचार करून निघाला व त्या शहरांत आला, तेथे त्याला रस्त्यात हलवायाची
राम दुकाने दिसली, तेथे हलवायाच्या दुकानांत चमचमी खडी साखरेचे ताट पाहून, त्या
राम भिल्लाने त्या हलवायास बादशहाने दिलेला हिरा दाखवून म्हणाला, हे जे तुज जवळ
राम आहे असाच माझ्या जवळही आहे, तेव्हा तो हलवाई हिरा पाहवून समजला हा मुर्ख
राम आहे, हिरा व खडीसाखर एक सारखीच समजतो, म्हणून त्या हलवायाने भिल्लास
राम सांगितले, हा तोंडात घालून चिघळ, तेव्हा तो भिल्ल तोंडात हिरा घालून चिघळू लागला,
राम तेव्हा त्यास कोणताही स्वाद आला नाही आणि म्हणाला यात तर काहीच गोडी नाही,
राम मग हलवाई खडी साखरेचे खडा त्यास देऊन म्हणाला हा खा, तेव्हा भिल्लाने खडी
राम साखरेचा खडा तोंडात टाकला व गोड वाटल्यामुळे नाचू लागला, तेव्हा भिल्ल खुष
राम होऊन हलवायास म्हणाला हा तर तू घे आणि तुझा मला दे, मी माझ्या सुलतान्या

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम भावासाठी नेऊन त्यास देईन.हलवायाने)हिरा(ठेऊन घेतला व त्यास)खडी साखरेचा
राम खडा(देऊन दिला,तो भिल्ल खडी साखरेचा खडा घेऊन चालता झाला व लोकास
राम विचारु लागला,सुलतान्याची झोपडी कोणीकडे आहे.तेव्हा लोक त्यास विचारु लागले
राम सुलतान्या कोणता,तेव्हा बादशहाने दिलेले सोन्याचे तीर त्यांना दाखवून म्हणाला,हे
राम तीर ज्या सुलतान्याचे आहे,त्याचे घर दाखवा,तेव्हा ते तीर लोकांनी पाहिले,हे तीर तर
राम बादशहाचे आहे,लोक त्यास घेऊन बादशहाजवळ गेले,बादशहा त्या भिल्लास पाहून
राम मोठा खूष झाला व भिल्लाच्या सामोरे येऊन त्याचा हात धरून,आपल्या सिंहासनावर
राम जवळ घेऊन बसला.भिल्ल आल्याबरोबर त्याची बातमी सर्व राजवाड्यात व जनान
राम खान्यात फैलून गेली,कारण बादशहाने पूर्वी सांगितले होते की भिल्लाने माझा जीव
राम वाचविला तेव्हा जनानखान्यातील राण्याही भिल्लास पाहण्याकरीता उत्सुक झाल्या व
राम भेटण्याकरीता भिल्लास निरोप पाठविला.तेथे बादशहाचे दोन कुमार एक लाल
राम मखमलीचा पोषाख घाललेला व दुसरा हिरव्या मखमलीचा पोषाख घातलेला असे दोन
राम राजकुमार आले व भिल्लास बाबा बाबा म्हणू लागले आणि म्हणाले की,आमच्या आई
राम तुम्हास भेटण्याकरीता बोलावित आहे,त्या भिल्लाने हिरव्या पोशाखावाल्या कुमाराचे
राम नाव हऱ्या ठेविले व लाल पोशाखावाल्या कुमाराचे नाव लाल्या ठेविले व त्यांना
राम म्हणाला मी सुलतान्याला आणलेली जिन्नस देऊन देतो व मग येतो,असे म्हणून
राम भिल्लाने खडी-साखरेचा खडा बादशहास देऊन म्हणाला,तू जो मला खडा दिला
राम होता त्यात तर काहीच गोडी नव्हती,परंतु मी पहा कशी गोड वस्तु आणली आहे,
राम बादशहाने पाहिले तर तो खडा खडीसाखरेचा होता,तेव्हा बादशहा म्हणाला,मी दिलेला
राम हिरा कोठे आहे,तेव्हा भिल्ल म्हणाला,मी एका जणास नाडून ती तुझी खराब वस्तु
राम दिली व त्याच्या जवळून कशी चांगली वस्तु घेऊन आलो,तेव्हा बादशहा म्हणाला,तू
राम कोणास नाडून आला आहेस,तेव्हा त्याने त्या हलवायाचे दुकान दाखवून दिले व
राम बादशहाने आपला हिरा त्या हलवायाजवळून बोलावून घेतला.मग भिल्ल राण्याजवळ
राम गेला,पहिल्या महालातील राणी नथ घालून बसली होती,तिने म्हटले या देवरजी राम
राम राम,तेव्हा तिला त्या भिल्लाने म्हटले राम राम ए नाथी,दुसरी राणी टिकला लावून
राम बसली होती,ती त्याचे अज्ञान पण पाहून हसली,तिला म्हणाला,काय म्हणून हासलीस
राम ग टिकली,अशा अशा गोष्टीवरून पुन्हा राजाजवळ आला,तेथे अनेक तऱ्हेचे भोजन
राम करीत व राजमहालाचे व राजवाड्याचे ऐशआरामाचे सुख भोगीत काही दिवस राहिला
राम व पुन्हा आपल्या झोपडीत आला.ते राजभुवनाचे पाहिलेले सुख तो आपल्या
राम लोकासमोर वर्णन करू शकला नाही.जसे एक राजहंस एका पाण्याच्या डोहाजवळ
राम आला.तेथे त्या डोहात एक)मासोळी(होती,तिने त्या)हंसास विचारले(तू कोण आहेस

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम व कोठून आलास,तेव्हा हंस म्हणाला,मी राजहंस आहे व मानस सरोवरी राहतो,तेव्हा
राम ती मासोळी म्हणाली,तुझे मानस सरोवर किती मोठे व)कसे आहे.(राजहंस म्हणाला
राम फार मोठे आहे.तेव्हा मासोळी एक छलांग(उडी)मारुन म्हणाली,इतके मोठे आहे
राम काय,तेव्हा राजहंस म्हणाला नाही फार मोठे आहे,तेव्हा मासोळी दुसरी छलांग मारुन
राम म्हणाली,इतके मोठे आहे काय,तेव्हा राजहंस म्हणाला नाही नाही फार मोठे आहे,मग
राम तिसरी छलांग मारुन मासोळी म्हणाली,आता यापेक्षाही मोठे काय असेल,तर त्या
राम मासोळीस हंस काय समजाऊ शकेल.तसेच जे संतजन ब्रह्म सुखात गर्क झाले
राम आहेत,ते संसारात ब्रह्मचे सुख कसे वर्णन करू शकेल,ब्रह्म सुखाचे वर्णन करणे
राम अशक्य आहे,कारण त्यास कोणी जाणीत नाही.जसे)देवाचे चरित्र एक विक्रम राजा
राम जाणीत होता.(एक ब्राह्मण देवाचे चरित्र पाहून आला व त्याने येथे सर्वासी बोलणे
राम सोडून दिले,ते या प्रमाणे.एक ब्राह्मणाचा मुलगा होता,तो काशीस जाण्यास निघाला,
राम जंगलात नदी आली,त्या ब्राह्मणाने विचार केला की येथे स्नान संध्या करुन पुढे
राम चालते व्हावे,म्हणून त्या ब्राह्मणाने आपले सामान नदीच्या काठी ठेऊन स्नानासाठी
राम डोहात उडी टाकली.तो पाण्यात खाली गेला तेव्हा,नदीच्या कराडास एक दरवाजा
राम लागला,तो दरवाजा उघडून आंत गेला,तेथे त्यास एक मोठा बगीचा दिसला व पुढे
राम बगिच्यात एक महाल दिसला व महालात कोणी नव्हते,परंतु पलंग वगैरे अंथरलेले
राम पडले होते,तो ब्राह्मण बगिच्यातील फळे येथेचछ पोटभर खाऊन पलंगावर निजून
राम राहिला,तिसरे प्रहरी इंद्राच्या अप्सरा(पन्या)तेथे आल्या,त्या बगिच्यात फिरुन तेथील
राम महालात आल्या,तेथे तो ब्राह्मण निजला होता,त्यास पाहून हा येथे कसा आला.मग
राम एक परी तेथे राहून बाकीच्या सर्व पन्या इंद्रलोकास निघुन गेल्या,काही वेळाने तो
राम ब्राह्मण जागी झाला व त्या परीस पाहून मोहित झाला.त्या उभयतांत प्रेम संचार होऊन
राम दोस्ती होऊन गेली.ती परी दररोज त्या बगिच्यात येत असे व पुन्हा इंद्रलोकास जात
राम असे.हा ब्राह्मण तेथे नाना तऱ्हेची फळे खात व ऐशआराम भोगीत त्या महालात रहात
राम असे.एके दिवशी ब्राह्मणाने परीस म्हटले,तूं दररोज कोठे जात असतेस,ती म्हणाली,
राम आम्ही इंद्राच्या पन्या आहोत,आम्हाला दररोज इंद्रसभेत नाचण्याकरीता जावे लागते,
राम तेव्हा ब्राह्मणाने इंद्रलोक कसा आहे वगैरे सर्व विचारले व म्हणाला,मलाही इंद्रलोकास
राम घेऊन चल व इंद्र सभा दाखीव.तेव्हा ती परी म्हणाली,तेथे मनुष्य जाऊ शकत नाही,
राम मग हा हट्ट धरुन बसला मला तूं कसेही घेऊन चल,तेव्हा त्या परीने त्याचा भ्रमर
राम केला आणि आपल्या चोळीत घालून इंद्रलोकास गेली, तेथे नाचण्याच्या नादी लागून
राम भ्रमरास(ब्राह्मणास)भुलून गेली,तेव्हा त्या ब्राह्मणाने विचार केला,इने मला इंद्रलोकांत
राम आपून काहीच दाखविले नाही,ही मला भुलून गेली असेल,त्या करीता इला आठवण

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम दिली पाहिजे,म्हणून त्या भ्रमराने तीस चावा घेतला,तेव्हा त्या परीस भ्रमराची आठवण
राम येऊन एकदम नाचण्यात ढिली पडली व नाचण्याचा ताल बहकुन गेला,तेव्हा इंद्र
राम म्हणाला,या परीस काय झाले आहे,कारण नाचता नाचता एकदम ढिली पडली,
राम त्यामुळे एकदम रंगाचा बेरंग झाला,म्हणून अश्विनी कुमारास बोलावून इला काय रोग
राम झाला याचा निदान करावा,तेव्हा ते अश्विणीकुमार तिचा निदान करून म्हणाले,इला
राम रोग वगैरे काही झाला नाही,इच्छा विरहाची व्यथा उत्पन्न झाली आहे,तेव्हा त्या परीस
राम तपासून पाहिले असता,तिच्या चोळीत भ्रमर निघाला,तेव्हा इंद्राने त्या परीस विचारले,
राम हा भ्रमर तुं कोठून आणलास,तेव्हा ती परी म्हणाली,मी फुले तोडण्याकरीता बागेत
राम गेली होती,तेथे हा माझ्या कपड्यांत येऊन गेला,तेव्हा इंद्राने त्या भ्रमरास कपट खंडण
राम सरोवरात धुण्याचा हुकूम केला.(त्या कपट खंडण सरोवराच्या पाण्याचा असा गुण आहे
राम की,ते पाणी लागल्या बरोबर कपट रूपाचे खंडण होऊन,सर्व खरी गोष्ट उघडकीस येत
राम असे,ते कपट खंडण सरोवर इंद्र लोकात आहे.)त्या सरोवरांत या भ्रमरास टाकल्या
राम बरोबर मनुष्य होऊन गेला आणि या ब्राह्मणास इंद्रासमोर आणून उभे केले,तेव्हा इंद्राने
राम त्या ब्राह्मणास विचारले की,तूं येथे का आलास,तेव्हा ब्राह्मण भीत भीत कांपत कांपत
राम म्हणाला,मी आपल्या दर्शनाकरीता आलो आहे,तेव्हां इंद्राने हे कपट पाहून ब्राह्मणास
राम पृथ्वीवर फेकून दिले,नंतर तो ब्राह्मण फिरत फिरत रस्ता विचारीत आपल्या गांवात
राम आला,परंतु तो ब्राह्मण देवाचे चरित्र पाहून आला होता,म्हणून त्यास येथील काहीच
राम पदार्थ व स्त्री ध्यानात येईना,म्हणून त्याने सर्वासी बोलणे सोडून त्या)ब्राह्मणाने मौन
राम (धारण केले,खाणे पिणे ही सोडले.त्याचे मन रात्रंदिवस पाहिलेल्या देवाच्या चरित्रात
राम घुमत होते,तो आपल्या स्वतःच्या स्त्रीसी बोलेना,म्हणून ती रात्री व दिवसा रडत
राम असे,दुसरे लोकास याची हकीगत माहित नव्हती.तेथे (उज्जयनीत)विक्रम राजा राज्य
राम करीत होता हा विक्रम राजा परदुःख काटणारा होता.तो राजा आपल्या राज्यात कोणी
राम दुःखी आहे काय,याचा तपास करण्याकरीता रात्री फिरत असे.तो एक दिवस फिरता
राम फिरता त्या ब्राह्मणाच्या घराजवळ आला,तेव्हा तेथे ब्राह्मणाची बायको रडत होती,तेव्हा
राम विक्रम राजाने विचार केला,कोणी काही दुःखाशिवाय रडत नसते, तर इच्या दुःखाची
राम उद्या येथे येऊन चौकशी करावी,असा विचार करून त्या राजाने,तिच्या घरास निशाणी
राम लावून राजवाड्यात येऊन गेला.दुसरे दिवशी विक्रम राजा त्या ब्राह्मणाच्या घरी जाऊन
राम ब्राह्मणीस विचारू लागला की,तू रात्री का रडत होतीस,ब्राह्मणीन म्हणाली,माझा पती
राम विद्याध्ययना करीता गेला,तो पुन्हा येथे आला,तो कोणासही बोलत नाही व काही
राम खात पीतही नाही,या दुःखाने मी रडत असते.तेव्हा विक्रम राजा त्या ब्राह्मणास म्हणाला,
राम तू असा का झाला आहेस,हे मला ठाऊक आहे.कारण कोठे तरी तु)देवाचे चरीत्र

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम (पाहून आला आहेस,म्हणून येथेच तुला काहीच चांगले वाटत नाही,तर तू काय
राम पाहिले आहेस ते मला सांग,म्हणजे मी तुझे दुःख निवारण करील,तेव्हा त्या ब्राह्मणाने
राम झालेली सर्व हकीगत सांगितली.मग विक्रम राजा त्या ब्राह्मणास म्हणाला,तू माझ्या
राम बरोबर चल व जेथे स्नानाकरीता ज्या नदीत तू गेला होता,ती जागा मला दाखीव.मग
राम तो विक्रम राजा व ब्राह्मण तेथून निघून ज्या ठिकाणी ब्राह्मण जंगलात नदीवर
राम स्नानाकरीता गेला होता तेथे आले व ब्राह्मणाने विक्रम राजास दाखविले,या ठिकाणी
राम मी पाण्यात उडी टाकली होती, तेव्हा विक्रम म्हणाला,अधिक उडी टाक,ब्राह्मणाने उडी
राम टाकली व त्याच्या मागे विक्रमानेही उडी टाकली.त्यास पहिल्याप्रमाणे दरवाजा लागला
राम व दरवाजा उघडून आंत गेले,तो तेथे बगिच्यात महाल होताच,ते दोघेही महालांत
राम जाऊन बसले.तिसऱ्या प्रहरी आपल्या वेळेवर ती अप्सरा तेथे आली व दोघास पाहून
राम खुष झाली.मग विक्रम राजाने तीस म्हटले,आम्ही आज तुझ्या सोबत इंद्र लोकास
राम चालणार.ते दोघेही(विक्रम व ब्राह्मण)अप्सरेच्या विमानावर बसून इंद्रलोकास गेले,तेथे
राम जेव्हा नाच सुरु होऊ लागला,तेव्हा विक्रम राजाने तबलची जवळून तबला घेतला व
राम तबलच्यास म्हणाला,तुला तबला चांगला वाजविता येत नाही,तबला मी वाजवितो,असे
राम म्हणून तबला वाजवू लागला.राजाने तबला फार चांगला वाजविला म्हणून नाचास फार
राम रंग आला,तेव्हा इंद्र फार खुषी होऊन अप्सरेस म्हणाला,तू आज नाच फार चांगला
राम केला म्हणून इनाम माग,तेव्हा ती अप्सरा म्हणाली,इनाम या तबलच्यास द्या,याने
राम तबला फार चांगला वाजविला म्हणून नाचास रंग आला,तेव्हा इंद्राने विक्रम राजास
राम (विक्रम राजा गंधर्व सेनाचा पुत्र व इंद्राचा नातु होता.हा गंधर्व सेन पूर्वि इंद्राच्या शापाने
राम गाढव होऊन गेला,त्या गाढवापासून विक्रम राजा व भूर्तहरी व यांची बहिण मैनावती
राम यांची उत्पत्ति झाली.)विक्रमास बोलावून इनाम मागण्याकरीता सांगितले,तेव्हा विक्रमाने
राम इंद्रास म्हटले,ही अप्सरा या ब्राह्मणाच्या मुलास देऊन टाक,मग इंद्राने ब्राह्मणाच्या
राम मुलास अप्सरा दिली.)ज्या प्रमाणे ब्राह्मण देवाचे चरित्र पाहून आला व येथे सांगू
राम शकला नाही,त्याप्रमाणे ब्रह्मचे सुख येथे सांगता येत नाही.जसी मिठाची पुतळी
राम समुद्राचा थांग आणवयास गेली.(ती जाता जाता विरघळून समुद्रात मिळून गेली,तर तो
राम समुद्र किती खोल आहे.)समुद्राचा थांग(पलटून येऊन)कोण सांगणार.(तसेच ब्रह्मसुख
राम जे ब्रह्ममध्ये गेले ते मिठाच्या पुतळी प्रमाणे पलटून येऊन सांगू शकत नाही).जसे
राम डाकिणीचा(अडीच)अक्षराचा(मंत्र)आहे असे सांगतात.(परंतु तो मंत्र कोणास ही माहित
राम नाही,तो मंत्र)डाकिणीसच माहित आहे.(तसेच ब्रह्मसुख संतासच माहित आहे)ब्रह्मसुख
राम संसारात वर्णन केल्या जात नाही,असे सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात. ॥४॥

सब्द घोर लिव बरत ॥ सुरत नटणी ज्यू लोटे ॥

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	उडी गुडी असमान ॥ बंधी लव बोरुं उलटे ॥		राम
राम	क्रम कूप लव नेज ॥ कळस मन करसण पावे ॥		राम
राम	पडे से निकसे नाय ॥ बंधीलव होरुं आवे ॥		राम
राम	पाप लोह पिंजर जडयो ॥ म्रजीवा समंदा झुरे ॥		राम
राम	जन सुखिया भव सिंध मे ॥ लव बंध्या नौका तिरे ॥५॥		राम
राम	हे ब्रम्हसुख सतस्वरुप ब्रम्ह प्राप्त केल्याने मिळते व हा सतस्वरुप ब्रम्ह लिवबंध		राम
राम	स्मरण केल्याने मिळतो.लिवबंध स्मरण कसे करता येईल ही विधी गुरु महाराजांनी		राम
राम	जगाचे दाखले देवुन समजाविले.जसे नटणी नटाच्या ढोलकीच्या आवाजात लिव लावते		राम
राम	व लिव धरुन सहजमध्ये उंच बांधलेल्या दोरीवर जमीनीवर न आपटता येत जात		राम
राम	असते.त्याप्रमाणे रामनाम शब्दाच्या आवाजात लिव लावुन सुरत रुपी नटणीस येत्या		राम
राम	जात्या श्वासात चालविण्यास घटात सतस्वरुप ब्रम्ह प्राप्त हातो व जिवाला		राम
राम	ब्रम्हसुखाची प्राप्ती होते असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.पतंग हा		राम
राम	आकाशात उडतो त्याला धागा बांधलेला असतो त्या धाग्याच्या आधाराने पतंग खाली		राम
राम	वर करता येते तसेच शब्द हा पतंग आहे हा शब्द लीव रुपी धाग्याने येत्या जात्या		राम
राम	श्वासात घेतल्यास घटात सतस्वरुप ब्रम्ह प्रगट होतो व जीव ब्रम्हसुखात रमतो.जसे		राम
राम	शेतकऱ्याकडे विहिर आहे.त्या विहरीत शेतकरी भांडे टाकुन पाणी शेतीला देतो हे भांडे		राम
राम	विहरीत पडुन गेल्यास आपोआप गळ लावलेल्या दोरी शिवाय निघत नाही.तसेच		राम
राम	कर्मरुपी संसारात नामरुपी जल आहे.हे जल मनरुपी भांड्याने काढुन जीव ब्रम्ह		राम
राम	सुखाची शेती पिकवु शकतो हे मनरुपी भांडे संसारातील वासनेमध्ये पडुन गेले तरी		राम
राम	नामात असलेल्या लिवरुपी दोरीने काढता येते.लिवरुपी दोरी नसल्यास ते मनरुपी		राम
राम	भांडे संसाररुपी विहरीत पडुन गेल्यास नामरुपी जल काढता येत नाही म्हणजे लिवबंध		राम
राम	भजन न केल्यास घटात सतस्वरुप ब्रम्ह प्रगट होत नाही व जिवाला सतस्वरुप ब्रम्हचे		राम
राम	सुख मिळत नाही याकरीता लिवबंध भजन करावे व ब्रम्हसुख प्राप्त करावे. पाणबुड्या		राम
राम	(मरजीवा)समुद्रात रत्न काढण्याकरीता लोखंडाच्या पिंजऱ्यात बसुन खोल समुद्रात		राम
राम	जातो.त्या पिंजऱ्याला दोरी बांधलेली असते ती जड पाणबुडी दोरीच्या साहाय्याने काढता		राम
राम	येते व परत पाण्यात पानबुडीला रत्न काढण्याकरीता टाकता येते.त्याचप्रमाणे पापरुपी		राम
राम	विकार वासनेच्या भवसागर मध्ये सतस्वरुपी नाम प्राप्त करण्याकरीता लिव लावुन		राम
राम	सतस्वरुपी नाम प्रगट करता येते व अशाप्रकारे लिव लावुन गुप्त स्मरण केल्यास		राम
राम	नामरुपी नौकेने भवसागर पार करता येते व ब्रम्ह सुखात सदा करीता जाता येते असे		राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सर्व नर नारीला बोलले.॥५॥		राम
राम	॥ इति गुप्त नांव सिंवरण को अंग संपूरण ॥		राम